

פרשת אחרי מות

וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבם לפני ה' וימותו (טז, א)

איתא בירושלמי (יומא א, א) דלכך מזכיר הכתוב את מיתת בני אהרן בפרשת יוה"כ ללמדך שכשם שיוה"כ מכפר על בני"י כך מיתתן של צדיקים מכפרת, ואיתא עוד בגמרא (כתובות קג, ב) ביומא דאשכבתיה דרבי, יצאה בת קול ואמרה "כל דהוה באשכבתיה דרבי מזומן הוא לחיי העולם הבא".

ויש לדקדק למה נקט הש"ס לשון "כל" ולא נקט סתמא "מאן דהוה באשכבתיה דרבי", מה משמיענו "כל" זה.

אך בגמרא (יומא פה, ב) ישנה מחלוקת בענין כפרת יוה"כ, דרבנן סברי דיוה"כ מכפר רק אם עשה תשובה ורבי סבר שכל עבירות שבתורה בין אם עשה תשובה ובין אם לא עשה תשובה הרי שיוה"כ מכפר, וא"כ י"ל דאף דרבי היה יחיד ויחיד ורבים הלכה כרבים, אבל ביום פטירתו פסקו הלכה כמותו. וכיון שמיתת צדיקים מכפרת כמו יוה"כ, לכן "כל" מי שהיה באשכבתיה דרבי זכה לעולם הבא אפילו מי שלא עשה תשובה, כיון שמיתת רבי כיפרה עליו ובאותו יום פסקו הלכה כמותו

מקור: רבי יצחק אלחנן ספקטור